

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὸς 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καθ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαι 16.
Προπληρωτέα καθ' ἔξαμηνίαν.

*Ο ἔλεγχος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Αν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς τὰ ἔργα τῆς κοινο-
βουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκπληροῦ μέχρι τινὸς
ἢ ἐπίσημος τύπος, διεργητεύσθω τὸ φρεγγάρι τῶν
ἥγουμένων τῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιδρώσεως
μεσόδος· οὕτω πάντοτε μὲν αἱ γνῶμαι καὶ αἱ κρί-
σεις τῶν ὅργάνιων τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύ-
σεως κέκληνται ωὐδὲ ἐξασκήσωσιν οὐσιώδην ἐπιφροὴν
ἐπὶ τοῦ δημοσίου φρονήματος, ιδίᾳ δημοσίᾳ ἐν ἀπου-
σίᾳ τῆς Βουλῆς ἢ μερὶς αὔτη τοῦ τύπου, ἀπομέ-
νει ἡ μόνη πηγὴ ἐξ οὗ ἀπορέει ἡ ἐπὶ παντὸς κυ-
βερνητικοῦ μέτρου καὶ τῆς καθόλου πορείας τῶν
κυβερνώντων, ἕκφρασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ
συνεπῶς τότε ἡ ἕκφρασις αὔτη ἔχει, οὕτως εἰπεῖν,
ἐπισημότητα τινὰ καὶ κῦρος ἀναμφισβήτητον.

Παρ' ἡμῖν φάνεται ὅτι καὶ τοῦτο δὲν καταγ-
κοῦται ἀποχρώντως, διότι δὲ τύπος τῆς ἀντιπολε-
τεύσεως οὐχὶ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐπιλαμ-
βάνεται τῶν θεμάτων ἀτινα συζητεῖ δημοσίᾳ πρὸς
τοῦ ἀβέντρου τῆς κυβερνήσεως, ἢδη κατὰ τὴν ἀπο-
στάσιν τῆς βουλῆς, οὐδὲ ἐπιτελεῖ τὸν ἔλεγχον τῶν
κυβερνητικῶν πράξεων μετὰ πλήρους καλῆς πί-
στεως, ὡς ἐμπρέπει μὲν πάντοτε εἰς σοφικὰ δη-
μοσιογραφικὰ ὅργανα. Ιδίᾳ δικαίως ὅποιαν ταῦτα
εἰσιν ἡ μόνη ἐπίσημης ἔκρρασις τοῦ πολιτικοῦ
τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν ἐπιτελείων
προσδοκημένης κυβερνήσεως. Καὶ οὕτως θεταν ὁ
ἐπίσημος ἔλεγχος τῆς πολιτείας τῆς Κεντρούσεως
δὲν γίνεται ἐν εὐθύτητι καὶ ὅποταν νόθῳ περι-
στάγωνται προγράμματα μελλούστης κυβερνητικῆς
πορείας, τὸ μέριστον προσγίνεται ἀδίκημα εἰς τὴν
κοινὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, ηὗται οὕτω παρα-
πλανᾶται ἀκριβῶς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐτάχθησαν
νὰ τὴν καθοδηγῶσι πῦδες τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ
κοινὸν συμφέρον. Οὐ μόνον δὲ τὴν κοινὴν συνεί-
δησιν τοῦ τόπου ἀδικεῖ ἡ τοικύτη ἀντιπολιτεύτικὴ
τοῦ τύπου πορεία, ἀλλ' ἀποβάλλει καὶ ὀλεθρίζει
εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοπιστίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως
καὶ ἀφαιρεῖ πᾶν κύρος ἐκ τῆς γνώμης καὶ τοῦ
φρονήματος αὐτῆς. 'Οπόταν πᾶσα κυβερνητικὴ
ἐνέργεια, καλὴ ἢ κακὴ, ψέγεται ἐξ ἵσου, ὅποταν
καὶ αὐταὶ αἱ ἀναμφισβήτησον νομιμότητος περά-
ξεις τῶν κυβερνώντων, κατακρίνωνται ἵσα πρὸς
τὴν ἕκνομον ἐνέργειάν των, τὸ μὲν δημόσιον φρό-
νημα ἀντιτελεῖ ἐκ οὐλῆς πηγῆς τὰ στοιχεῖα τῆς
μορφώσεως του, καὶ οὕτω οὐδέποτε ἀποβάλλει
πεφωτισμένον καὶ ἴσχυρὸν, ὃ δὲ ἐκ συστήματος
ἐπικριτῆς ἀπόλυτων ἀπιστῶν τὴν ἀξιοπιστίαν του.

Δυστυχῶς ή μέθοδος τοῦ ἐκ συστήματος ψύγειν πᾶσαν κυβερνητικὴν πρᾶξιν ἀδιακρίτως τῆς ποιότητος αὐτῆς, ἀπέβη δὲ κανῶν τῆς ποιείσας τοῦ πύου τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀν τὸ σύστημα τούτο δύναται νὰ καρποφορήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς, εἰς ἡμᾶς δὲν ἀπόκειται νὰ εἴπωμεν. Τὸ μόνον θεῖον εἶναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ κοινὸν οὐδὲκαμοῦ δύναται νὰ ἀντλήσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς πεποιθήσεώς του, περὶ τῆς Κυβερνητικῆς πορείας, καὶ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν δύναται ν' ἀρισθῇ ἐκ μεμορ-φωμένης κοινῆς γνώμης τὸ ίσχυράτερον μέσον τῆς ἐπικρατήσεώς της.

Δέγ είναι ἀνάγκη, φρονοῦμεν, ν' ἀποδεῖτωμεν

ήμεις; τὴν ἀλλήθεταιν τῆς παραποτήσεως μας ταῦτης, διτὶ δηλ. ή ἐκ συστήματος καταφορὰ κατὰ πάσης κυβερνητικῆς ἐνέργειας ἀπέβη δικαίων τῆς πορείας τοῦ ἀντιπολιτευόμενου τύπου, διάτι πάντες οἱ γινώσκοντες νὰ ἀναγινώσκωσιν εἰσὶ πεπεισμένοι περὶ τούτου ἐξ ἴδιας καὶ καθημερινῆς περίφας. Πολλάκις μάλιστα ἡ ἀπαρέγκλιτος ἐκ τοῦ συστήματος τούτου πορεία ἔστι τὸσον ἀκαμπτος, ὥστε δὲν περεκλίνει οὐδὲ ἐνώπιον τῶν κυβερνητικῶν ἑκείνων πρᾶξεων, περὶ τοῦ νομίμου καὶ ὀφελίου τῶν ὅποιων δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλῃ οὐδὲ δικαιούτερος νοῦς, οὐδὲ δικαιολόγος προκατειλημένος περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν κυβερνώντων. Οἱ λαμβάνων εἰς χεῖρας σίονδήποτε δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς παρ' ἡγεῖν ἀντιπολιτεύσεως, δύναται ἐκ τῶν προτέρων, χωρὶς νὰ ἔχῃ ποσῶς τὴν ἀξίωσιν διτὶ εἶναι προφήτης, νὰ μαντεύσῃ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ πειρεύθμενον αὐτοῦ, ἔτιν τύχη νὰ γνωρίζῃ τὰ κατὰ τὴν στιγμὴν ἑκείνην ἀνακινούμενα καὶ συζητούμενα θέματα. Πᾶν δὲτι ἀπορρέει ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς πρωτοβουλίκης χαρακτηρίζεται καὶ ἀσύνετον καὶ προδοτικὸν, πᾶν δὲτι γίνεται καὶ δὲν γίνεται ἐν τῷ κύκλῳ τῆς διοικήσεως κατηγγέλλεται ὡς διέθριον εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, πᾶν δὲ κακὸν, ἀπεργήμενον διπωσδήποτε, μηδὲ τῶν καιρικῶν προσβολῶν ἐξαιρουμένων, ἀποδίδεται μετά πατριωτικῆς ἀγανακτήσεως εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐπενέργειαν, ἢτις εἴναι δικαίος δικίων τῆς πολιτείας καὶ τῶν πολιτῶν. Καὶ δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ μέχρι τινὸς καὶ νὰ δικαιολογήσῃ ἐν μέρει τὴν σπουδὴν· μεθ' ἣς δι τύπος τῆς Κυβερνητικῆς μερίδος ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῶν κυβερνητικῶν ἐν γένει πρᾶξιν, διότι εὐλόγως ὑποτίθεται ὅτι οὐδεὶς πομπεῖει τὰ ἴδια ἔργα, οὐδὲ φέγει αὐτὰ δημοσίᾳ· δὲν ἀπαιτεῖται δῆμος καὶ ὑπέροχος εὐσυνειδησία, οὐδὲ αὐταπάρηνης πέραν τοῦ κοινοῦ μέτρου, ἵνα τις ἀναγινωρίσῃ ὡς καλὴν καὶ πρᾶξιν· τινὰ τοῦ ἀντιπάλου του, καὶ μὴ καταγγείλῃ δις ἔγκληματα· τις δὲτι συνείδησί του δὲν ὑπολαμβάνει τοισῦτον.

Ἐννοοῦμεν δὲ τις ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ἵδια πρὸς
ἐσυτὴν καθήκοντα, καὶ δὲτοῦ ἐτάγθη ν' ἀποθαν-
μένῃ τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως καὶ διαλαλῆ δη-
μοσίᾳ τὸν δι' αὐτὰ θαυμασμόν της. Ὡς τῇ ἀντι-
θέσει τῶν γνωμῶν της πρὸς τὰς τῆς κυβερνήσεως,
ὅσην ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν, τὴν ἐξωτερικὴν πολι-
τικὴν, τὴν οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν σύνταξιν
τῆς χώρας, ἔγκειται ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διά-
στασίας της καὶ δικαιολογεῖται ἡ πρὸς κατάληψιν
τῆς ἔξουσίας ἐνέργεια της, ἡδὲ μία ὄψις ἔστι καὶ
ὁ δημόσιος ἔλεγχος καὶ ἡ κατάκρισις τοῦ κυβερ-
νητικοῦ συστήματος. Ἀλλ' ἡ καλὴ πίστις, τὸ
δημόσιον συμφέρον, αὐτὴν ἡ ἀξιωπρέπεια τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως, διαγράφουσι σφῶς τὰ δρյα τοῦ ἐ-
λέγχου ἔκείνου καὶ τῆς κατακρίσεως καὶ οὐδέποτε
ταῦτα παραβιάζονται ἀνευ ζημίας τοῦ παραβάτου.
Η ἀντιπολίτευσις ἔλεγχουσα καὶ κατακρίνουσσα
τὸ κυβερνητικὸν σύστημα κατὰ τὰς γενικὰς αὐ-
τοῦ ἀρχὰς καὶ, ὡς εἴπειν, τὰς κυρίας γραμμάτες
του, ἐπιτελεῖ ἔργον πολιτικὸν καὶ σωτήριον, συμ-
πληροῦ δὲ τοὺς ὅρους τοῦ κοινοθουλευτικοῦ πολι-
τεύματος καὶ δικαιολογεῖ οὕτω τὴν ὑπαρξίαν της

καὶ τὸν πόθον της πρὸς κατάληψιν τῆς ἔξουσίας τοῦ τόπου· διαστρέφουσα δύμας τὰς κοινοτέρας πράξεις τῆς διοικήσεως, στρεβλοῦσα τὴν σημασίαν τῶν ἀπλούστερων κυθερνυτικῶν μέτρων καὶ παρεμβάλλουσα προσκόρμυματα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων, προσδίδει τὴν ἀποστολήν της καὶ θυσιάζει τὴν ὑπαρξίαν της εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν αὐτῆς διάσιν, τὴν κοινὴν συνεδρήσιν τοῦ τόπου. ‘Η τοι αὐτη πολιτεία τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιφέρει δῆλα τὰ ἐπιζήμια αὐτῆς ἀποτελέσματα καὶ δι’ ἐχυτὴν καὶ διὰ τὸν τόπον, ὅποταν ἐν τῷ γενικῷ αὐτῆς ἐλέγγω ὑπολανθάνη καὶ δόσις τεις κακῆς πίστεως καὶ τοῦτο δὲν διαφεύγει τὴν δίκαιοτηταν τῶν διοικουμένων.

Δυστυχῶς ἐν τῷ συστήματι τῆς ἐνεστώσας ἀντιπολίτευσεως δὲν εἶναι ἀμέτοχος καὶ ή κακὴ πίστις, ἀκόμη δὲ Θολιβερώτερον ὅτι αὕτη ή κακὴ πίστις δὲν διαλανθάνει τὴν προσοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ: οὐδ' ἐδύνατο νὰ διαλαθῇ αὐτὴν, ἐφ' ὃσον ή ἀντιπολίτευσις φωράται ἐλέγχουσα καὶ κατακρίνουσα πρᾶξεις τῆς κυβερνήσεως δεὶς αὐτὴ η ἕδιζα κῆθελεν ἐπιχειρήσῃ κατὰ τὸν ἕδιζον τρόπον, ἐὰν εὑρίσκετο ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἄγονται πάντες οἱ παρακολουθοῦντες τὴν ἀνέλιξιν τῆς δημοσίας συζητήσεως τῶν δημοσίων ἡμῶν πραγμάτων, διὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἀκτινολιτεύσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως· εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἥγαγον καὶ ἡμᾶς σκηνερον καὶ πολλὰ μὲν ἄλλα σημεῖα τῆς ἄνω συζητήσεως, ἵνα μετὰ προσοχῆς πρὸ καιροῦ παρακολουθοῦμεν, ἵδια δύμας τὸ ἐπ' ἐσχάτων ἀνακινθέντον ζήτημα τῆς ἑκδιαστικῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων, παρ' ὅφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ὅπερ ἦρθη ὑπὸ τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς περιωπὴν ἔθνικοῦ ζητήματος προδιδομένου ἀσυστόλως·

‘Ως ἐγένετο γνωστὸν καὶ ἐνταῦθα ἐκ τῶν τρα-
γικῶν τοῦ τύπου περιγραφῶν τῆς προσωποκρα-
τήσεως δικηγόρων τινῶν τῆς ποιητευούσης, οἵτι-
νες ἐπὶ σειράν ἔτῶν δὲν ἐπλήρωσαν τὸν φόρον
τοῦ ἐπιτηδεύματός των, ἡ Κυβέρνησις παρηγγείλεν
ἐπ’ ἑσχάτων τὴν εἰσπραξίν καθιսτερούμενων φό-
ρων, ἐπιτηδεύματων καὶ οἰκοδομῶν, ἀνερχομένων
εἰς τέσσαρα περίπου ἐκατομμύρια δραχμῶν, οἱ δὲ
δημόσιοι εἰςπράκτορες, ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν καθη-
κόντων των, ἐπροσωποκράτησαν δυστρόπους ἢ ἀ-
πόρους τινὰς δρειλέτας, τοῦ δημοσίου. Τοῦτο ἀ-
πέβη σημεῖον ἐπιθέσεως: τοῦ ἀντιπολιτευμένου τύ-
που κατά τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις διὰ τούτο μόνον
ὑφίσταται ὅλας τὰς λοιδορίας ἔξωργισμένων ἀν-
τιπάλων.

Ούδετες θὰ εἴπη περὶ ἡμῶν ὅτι συνηγοροῦμεν ὑπὲρ τοῦ οἰκονομικοῦ τῆς Κυνθερωτήσεως συστήματος, διἵτις νωπὴ ἐφείν ἀκάρυη ἢ μελάνη τοῦ ἀμέσως προηγουμένου φύλλου ταῦτη περιοδογούμενου οὗ οὐκ ἐπεκρίναμεν κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν δυνάμεων ἡμῶν τὰ νέα φορολογικὰ μέτρα τῆς Κυνθερνήσεως καὶ διετυπώσαμεν δόλην τὴν πρὸς αὐτὰ ἀπέχθεις αν τοῦ φορολογουμένου κοινοῦ. Τοῦτο ὅμως φρονοῦμεν δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ διαβλέπωμεν ἐν μέσῳ τοῦ στρατεροῦ οἰκονομικοῦ συστήματος καὶ ἐννόμους τινὰς ἐνεργείας, καὶ ν' ἀναγνωρίζωμεν ὅτι ἐάν ἐν πᾶσιν ἡ κυνθερνητικὴ ἐνέργεια δὲν εἴναι ἔμερπτος,

ἐν πολλοῖς ὅμως δὲν εἶναι καὶ ἀξία τοῦ φραγγε-
λίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν τολμῶμεν νὰ συ-
στήσωμεν τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ ἐλέγχου τῶν
δημοσίων πραγμάτων τῇ ἡμετέρᾳ ἀντιπολιτεύσει,
δικαιούμεθα ὅμως νὰ ζητῶμεν παρ' αὐτῆς τὴν δι-
καιολογίαν της πολιτείας της, ἐφ' ὃσον τούλαχι-
στον νομίζει ὅτι ἡ πορεία της θὰ τὴν φέρει εἰς
τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δόεν ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ τακρίνουσα τὴν ἑκδιαστικὴν εἰσπραξὶν τῶν καθιστερούμενων φόρων, ἐννοεῖ νὰ διεκδικήσῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τὸ δικαιώματα τοῦ μὴ ἀποτίνειν φόρους νεομοθετημένους; Ἐγνοεῖ νὰ τηρήσῃ τὴν δημοτικωτάτην ταύτην ἀρχὴν ἔρχομένη εἰς τὴν Κυβερνησιν τοῦτο ὅπου; Φρονεῖ ἀρράγε διτεσύνη τῆσκληρότητι διπερ ἐνέγει ἡ ἀναγκαστικὴ εἰσπραξὶς τῶν φόρων, φέρει καὶ τι ἔκνομον καὶ ἀντιπολιτικὸν ἀξίον στιγματισμοῦ δημοσίου; Διὰ νὰ ἐλέγχῃ ἡ ἀντιπολίτευσις τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου κυβερνητικὴν ἐνέργειαν, θὰ φρονῇ οὕτω περὶ δλων τῶν ἀνωτέρων κρῆμα μόνον διτεσύνη δέν ἀναγράφει τὰς ἀρχὰς της ταύτας ἐν προγράμματι ὡς ἐπαγγελίας τοῦ μέλλοντος κυβερνητικοῦ συστήματός της, διὰ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἔκτικὴν φίλους πάντας τοὺς φορολογουμένους.

Ἐννοοῦμεν τὴν κατάκρισιν φόρου τινὸς καὶ οὐσίαν, ἐννοοῦμεν τὴν κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεώς του ἀντιδρασιν, ὃν εἰνοῦμεν ὅμως τὴν κατὰ τῆς εἰσ- πράξεως του ἐπειγμον χραυγὴν, ἵνα δήποτε συ- στήματος, εἴτε ἀντιπολίτευσις λέγεται τοῦτο, εἴτε δημόσιος τύπος, εἴτε σωματεῖον. Ὑπὲρ τί- νων συνηγορεῖ δὲ ἀντιπολιτευόμενος τύπος κατα- κρίνων τὴν ἐκθιαστικὴν εἰσπράξιν καθυστερουμένων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων; συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παρονόμιας καὶ τῆς διαφθορᾶς, διότι διὰ τῶν δύο τούτων σκωλήκων τῆς ἡμετέρης πολιτείας συνε- νεποσώθησαν τὰ καθυστερούμενα ἐκ δύο φόρων αὔτινες ἔγενοντο, διὰ τῆς μακροχρονίου χρήσεως, οἷκεῖοι τῷ θεῷ λαῷ, εἰς τὸ ποσὸν τῶν τεσάρων ἑκα- τομμυρίων δραχμῶν. Ἐκάριτο καθυστερούμενος φόρος παρ' ἡμῖν σπανιωτάτα ἔχει αἰτίαν τὴν ἀποφίλαν τοῦ φορολογουμένου, συχνός αιδὲ τὴν διαφθοράν τοῦ δημιτίου ὑπαλλήλου. Οἱ πτωχοὶ ἐν Ἑλλάδι πληρώνουν τακτικῶς τοὺς φόρους των καὶ δύπταν ἀδυνατῶν νὰ ἐκτίσωσιν αὔτους, δι' ἑτοίμους χρή- ματος, ἀφαιροῦντα τῶν ἀναποφεύκτων εἰς τὴν ὑ- παρξίν των οἰκιακῶν σκεúων κιλ. Τοὺς φόρους των καθυστεροῦμενιν οἱ γνωρίζοντες νὰ διαφθείρωσι τοὺς ὑπηρέτας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, νὰ ἀγο- ράζωσι τὴν προστασίαν τῶν κατὰ τόπους ἰσχυρῶν, νὰ πλουτῶσι δὲ διὰ τῆς καταδολεύσεως τῶν νό- μων. Ἐκ παλαιοῦ δέ σάραξ τῶν καθυστερήσεων κατατρώγει τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου, εἰς αὐτὰς δὲ δρείλομεν μέγας μέρος τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καχαξίας. Ἡ μέθοδος τῆς ἀδέσεως τῶν καθυστε- ρουμένων, δταν ταῦτα παλαιωθῶσι, διὰ τῆς ἐνδ- χου ἀνοχῆς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἥκθη παρ' ἡμῖν εἰς περιωπὴν ἐπισήμου συστήμα- τος, διὰ τῶν εὑεργετικῶν νόμων, οἵτινες μέχρι τούδε ἐνεθάρρυνον, ὡς εἰπεῖν ἐπισήμως, τὴν διαρ- παγὴν τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ ἐδίδαξαν τοὺς φορολογουμένους δτι ἡ καθυστέρησις τῶν φόρων γίνεται αὐτοῖς ἐπιφελής. Μεγάλην θὰ προσενέγκη ὑπηρεσίαν τῇ πολιτείᾳ ἡ Κυβερνητοὶ ἐκείνη τῆς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀσθενῶσι τὰς συνεπείας τῶν κακί- στων τούτων ἔξεων.

Οἱ κατακρίνοντες τὴν ἐκβιαστικὴν εἰσπραξὶν τῶν καθυστερούμενων φόρων, συνηγοροῦσιν, χωρὶς ἵσως νὰ τὸ ἐννοῶσιν, ὑπὲρ τῆς διακρίσεως τῶν πολιτῶν εἰ; δύο τάξεις πολὺ ἀνομοίας, εἰς τοὺς δουσιλεύοντας τῷ δημασίῳ καὶ εἰς τοὺς καρπουμέρους ἔξ αὐτοῦ· ἀναστήλωσι δὲ τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ μὲν τῶν πολιτῶν πρέπει νὰ πληρώνουσι τεῖ; φέρουσι διὰ νὰ μένωσιν οἱ δὲ ἀσύδοτοι, διὰ νὰ ἐπικεκρυ τὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ καλύπτει τοῦτο διὰ νέων πάντοτε φόρων, πληρωτέων πάντοτε παρὰ τῶν ἴδιων θητῶν τῆς Ἐλληνικῆς πολιτείας.

Γνωφέζουσιν αἱ ὑπέρραχοι τᾶς καυτῆς Θεωρίας

τοῦ μὴ πληρώνουν τοὺς φόρους, πῶς ἐκεῖασται ἐν ταῖς ἑπαρχίαις καὶ ἐν τοῖς χωρίοις αὐτῶν ἡ εἰσπραΐζει τῶν φόρων; Κατάσχονται καὶ πιωλοῦνται τὰ μαγειρικά σκεύη τοῦ ἀπόρου φορολογουμένου, κόπτεται καὶ λαμβάνεται τὸ πανί ἐκ τοῦ ἐργαλείου τῆς συζύγου του καὶ ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ στόματος τῶν τέκνων του δὲ ἄρτος. Οἰκρὰ μὲν ἀνάγκη, ἀλλ’ οἰκτροτέρα ὅποταν ὑπὲρ τῆς ἀλλης τῆς προνομιούχου, εὑρίσκωνται οἱ συνηγοροῦντες καὶ ἀναγάγοντες τὴν καταδίωξιν των εἰς περιωπὴν πολιτικοῦ ζητήματος.

Είναι καὶ ιδὲ ἡ συνταγματικὴ ἀρχὴ τῆς Ἰσης διανομῆς τῶν φόρων νὰ γίνη καὶ παρ' ἥμεν πράγμα, εἶναι δὲ καὶ ιδὲ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἔκλεγῃ τὰ Θέματα τῆς κατακρίσεώς της μετά πλειοτέρας προσοχῆς, ἵνα μὴ προδίδηται ως κακῆς πίεσις ὑπηρέτις τοῦ κοινοθου λευτικοῦ συστήματος καὶ διαφθορεύει; τῶν δημοσίων θήσιων τῆς χώρας.

· Η διαρρύθμισις τῶν ἐκκλησιαστῶν.

Μετὰ μεγάλου ἐνδιαιφέροντος ἐπληροφορήθησαν
καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ
ἐπι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου κατ' αὐτὰς
μελετῶνται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἔξ εἰδῆμόνων κληρικῶν
καὶ λαϊκῶν διάφορα νομοσχέδια ἀφορῶντα τὴν
διαρροήθμιτιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμά-
των, τὴν καταστάσαν τόσον ποιητήν. Δὲν εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἔξάρωμεν ἡμεῖς τὴν σημασίαν τῆς με-
ρύμνης ταύτης ἀποβλεπούσης εἰς τὸ πνευματικὸν
μέρος τοῦ ἔθνους, οὐδὲ νὰ διξάρωμεν ὅτι ή μέριμνα
αὗτη πρὸ πολλοῦ ἐγένετο ἐπείγουσα καὶ ἐπιβλη-
τική, διότι οὐδεὶς ἀρνεῖται πλέον ὅτι δύως ἔχουσι
τὰ πράγματα τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, οὐ μόνον πολ-
λὴν ἀκοσμίαν περιάπτουσιν εἰς τὸ ἕδρυμα τοῦτο,
εἰς δὲ τὸ ἔθνος ὀφείλει τὰ πάντα, ἀλλὰ καὶ οὐ-
δεμίαν πλεον ἔσασκοῦσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινω-
νίας καὶ τῆς πολιτείας. Τούτους ιδεούσιας τυφλώττει δ
μη καθορῶν ἐν τῇ ἡθικῇ ἐκκλησίαι εἰς θνήτῳ ἡ ἡμετέρα
κοινωνία χωρεῖ δσημέραι πλειστερον καὶ τῇ πολι-
τικῇ ἀκολασίᾳ θνήτῳ λυμανεται τὸ πολιτικὸν ἡ-
μῶν σύστημα, τὴν ἔλλειψιν θρησκευτικῶν πεποι-
θήσεων, ἰσχυρὸν παράγοντα.

Τὸ δημέτερον ἔθνος πλειστους καὶ δεινοὺς διατέχει ἡ θῆταικος καὶ κοινωνικόδει κινδύνους ἐκ τῆς δοσημέραι αποσθενυμένης θρησκευτικῆς πεποιθήσεως παρὰ τῷ λαῷ καὶ τῆς ἐλλείψεως παρ' αὐτῷ πάσης θρησκευτικῆς ἀνατροφῆς. Οἱ κινδυνοὶ οὗτοι δὲν ἔκπτηγάζουσιν ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτιῶν ἐξ ὧν ἐν τῇ Δύσει ἐπήγασαν, ἀλλοι ἀλληλοι φύσεως, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸ-ἄγοντι σημεῖον, ἐπίκεινται δὲ καὶ δεινότεροι κατὰ τὰ κοινωνικὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα. Ἐκπολιτισμὸς πολλῶν αἰώνων, κλῆρος πεφωτισμένος, ἀνδρες ἐπιφανῆ κατέχοντες θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἀνταγωνίζονται ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ ἀντιστρατεύονται κατὰ τῆς ἑζαφανίσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ καὶ κατὰ τῶν ἀποτροπαίων θεωριῶν τοῦ ὑλισμοῦ. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν οὔτε ὁ κλῆρος ἔχει τὴν ἴκανότητα ν' ἀντιστῆ, οὔτε οἱ ἐξ ἐπαγγελμάτος θεολογοῦντες λόγιοι, οὔτε οἱ πολιτικοὶ ἀνδρες κρίνουσιν ἄξιον τῆς μεριμνῆς αὐτῶν τὸ σπουδαιότατον καὶ ἀκρότατον τῶν ζητημάτων, ἐξ οὐ κατηται ἡ ύβριμισις καὶ ἡ διεύθυνσις πάσης πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐνεργείας.

'Ορθῶς ἐρέθη ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ σπουδαίου ἀνδρὸς ὅμοεινοῦς, ὅτι σήμερον ὑπέρ ποτε πορίσταταιται ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη τῆς προασπίσεως, τῆς διαφωτίσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ παραδόσεων. Πολιτικὴ ἐλευθερία δὲν δύναται νὰ ἐπιμώσῃ καὶ καταστῇ πορόξενος κοινωνικῆς καὶ ἡθικῆς προσδόου καὶ δικτυλάσεως, ἐὰν δὲ ἀπολαύων αὐτὴν λαὸς δὲν συγχειθάνεται τὴν ἵσχυν τοῦ ἡθικοῦ νόμου καὶ δὲν ὁδηγεῖται εἰς τὰς ἐνεργείας του ὑπὸ τῶν ὑπαγορεύσεων τοῦ καθολικαντας ἡθικοῦ δὲν νόμου καὶ καθηκοντινοῦ λέξεις; νεκραὶ καὶ ἀνέγεν πολιτικῆς τινος σπουδαίου

δαιότητος, ἐὰν μὴ ἐρείπωνται ἐπὶ τοῦ κύρους ἀνωτέρου καὶ ὑπερκοσμίου Νομοθέτου. "Ἄτομον οὔτινος τὸ αἰσθημα τῆς ἡθικῆς ἀνεπτύχθη καὶ διεμορφώθη ἐν μέσῳ κυνιωνίᾳς Θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, δύναται νὰ σεβασθῇ τὸν ἡθικὸν νόμον ἀνεξαρτήτως ἀπὸ παντὸς ὑπερφυσικοῦ κύρους, ἀλλὰ δὲν θὰ εὑρεθῇ λαδὸς προσαχθεῖς καὶ ἐκπολιτισθεὶς μακράν τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Θρησκευτικοῦ αἰσθηματος. «Ο δεσποιτισμὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην θρησκείας, ἔγραψεν δὲ μέγας ὑπέρμαχος τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν Τοκεζῆς, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία δὲν δύναται νὰ προσαχθῇ καὶ καρποφορήσῃ μακράν τῶν Θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καὶ τίνι τρόπῳ δύναται νὰ προοδεύσῃ πολιτεία, ἐὰν ἢ οἱ μὲν πολιτικοὶ δεσμοὶ χαλαροῦνται ὡς ἔκ τῆς φύσεως τῶν ἐλευθέρων πολιτευμάτων, ἐὰν μὴ ὑπάρχῃ πνευματικὸς καὶ ἡθικὸς δεσμὸς συγκρατῶν αὐτὴν; Καὶ τὶ θὰ ἀποθῇ λαδὸς καταστάς κύριος ἔστιος, ἐὰν μὴ ὑπόκειται εἰς θεῖκ παραγγέλματος; » «Ἄξιος δικράδαντος Θρησκευτικοῦ πεποιθήσεις ἔγραψε πρότινων μηνῶν δὲ ἐλευθεροφρονῶν Ιούλιος Σίμων, δύνανται μόνιμοι νὰ διαχωρίσωσι μεγάλους πολίτες καὶ μεγάλους λαούς. »

΄Αλλ' ίνα ή θρησκεία διαμορφώσῃ τὸ θύος τῶν πολιτῶν καὶ καταστήσῃ αὐτοὺς οὐκ μόνον καλούς χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ καλούς πολιτας, δὲν τῇ ἀρκεῖ ή θειότης τῶν δογμάτων της καὶ ή ἀγνότης τῶν παραδόσεων αὐτῆς: ἔχει ἀνάγκην νὰ κατασταθῇ ἐνεργὸς καὶ ν' ἀποβῇ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἱερὸς Θεσμὸς καὶ ἀκοίμητος κηδεμών. Τούτου ἔνεκα σὶ μεγάλαι τῶν ἐθνῶν νομοθέται, δὲν ήταν κέστησαν εἰς τὴν προστασίαν τῶν Θρησκευτικῶν δογμάτων καὶ τῶν Θρησκευτικῶν παραδόσεων, ἀλλ' διεμόρφωσαν τὴν πνευματικὴν ταύτην ὑπόστασιν εἰς σύστημα καὶ ἐφρόντισαν νὰ ἔξασφαλίσωσιν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο ὑπῆρεσαν ἵκανὴν νὰ καταστήσῃ αὐτὸ τε λεσφόρον.

‘Ημεῖς οὐδέλως οὐ ἐλάχιστα ἐμεριμνήσαμεν μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ ἑκκλησιαστικοῦ. ήμῶν ~~επιθυμήσαμεν~~ ματος καὶ διὰ τοῦτο ἀφθόνους συνεκομίσαμεν τοὺς καρποὺς τῆς ἀδυνατίας μας, εἰς τὴν ἔξαρχείωσιν τῶν ἥθων, εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν γαραγκήρων κτλ. Τὴν πολύτιμον τῆς ἑκκλησίας παρακαταθήκην, διεσωθεῖσαν εἰς ήμᾶς ἐν μέσῳ αἰώνων δουλείας καὶ συμφορῶν, ἔγκατελείπαμεν ἀφρούρητον, η παρεδώκαμεν εἰς ἀνικάνων η ἀπίστον χειρας. Συνεπὼς τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα δισκημέραι ἐκλείπει ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἡρξαντο δὲ νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ ἰδέαι αἴτινες ἐὰν ἐπικρατήσωσι θὰ ἀπεργασθῶσι τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ ἀτόμου καὶ τὸν ὅλεθρον τῆς πολιτείας, εἰς δλα δὲ τὰ σημεῖα τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ήμῶν θίου δύναται τις νὰ διακρίνῃ πλέον ἐμφανῶς τὰς συνεπείας τῆς ἀθρήσκου ἀνατροφῆς τοῦ λαοῦ.

Είναι λοιπόν ἐπανινετὴ ἡ Κυθέρηνης ἡμῶν με-
ριμνῶσα περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἐκκλησια-
στικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐκκλησιαστι-
κῆς ἐν γένει τάξεως, ὥσπες μὴ ἡ ἐκκλησία υφί-
σταται παρ' ἡμῖν θεσμὸς νεκρός καὶ σύντημα ἀ-
σκοπον. Δὲν γνωρίζομεν ἐπ' ἀκριβῶς διά τινων
θεσμῶν θὰ ζητηθῇ ἡ ἀνόρθωσις τῆς ἡμετέρας ἐκ-
κλησίας καὶ τίνα θὰ θεωρηθῶσιν ἀντικείμενα ἄξια
τῆς μεριμνῆς τῆς πολιτείας. Οὐχ ἦτορ γνωστὸν
εἰναι διὰ τὴν μέριμναν τῆς κυθερήνησεως ἐπὶ τοῦ
παρόντος ἐπισπάται, ἡ τελεσφορώτερα χρησιμο-
ποίησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς
περιουσίας, ἡ διαμόρφωσις τοῦ κλήρου καὶ ἡ ἔξα-
σφάλησις αὐτοῦ δι' ἐπαρκοῦς εἰς τὰς ἀνάγκας
αὐτοῦ μισθοῦ κ.λ.π. Βεβαίως τὰ ἀντικείμενα
ταῦτα δέσον ν' ἀποτελέσωσι τὸ θεμέλιον πάσης τῆς
μελλούσης σχετικῆς ἐργασίας, διότι ταῦτα ἀπο-
τελοῦσι τὴν εὑρίσκων έργων δύναται ν' ἀνε-
γερθῆ μέγα καὶ στεγέδην οἰκοδόμημα.

Αλλὰ δὲ αὐτὸ τοῦτο, τὴν σπουδαιότητα δηλονότι τῶν ἀντικειμένων, καὶ ἡ προσοχὴ περὶ τὴν μελέτην καὶ τὴν διαρροθμίσιν αὐτῶν δέον να ἦναι μεγάλη καὶ πλήρης. Ἐπιπολαῖα λύσις τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπεγειρούμενων. ζητημάτων ἔστακε

δλεθρία εἰς τὸ μέλλον τῆς ἐκκλησίας καὶ πρωτιμοτέρα ταύτης ήθελεν εἰπεῖν οὐκέτι εἰς τὰ παρόντα κακά. Βεβαίως καὶ οἱ πρῶτοι σχεδιάσαντες τὰ περὶ ὧν δὲ λόγος νομοσχέδια καὶ οἱ σήμερον ἐπεξεργαζόμενοι αὐτὰ ἐν εἰδικῇ ἐπιτροπεᾱͅ καὶ οἱ αὐτοί οι κληθεσόμενοι νὰ μεταποιήσωσιν αὐτὰ εἰς νόμους καὶ κληροδοτήσωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, θὰ κατανοῶσι τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου των καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, οὐαὶ μὴ θῶνται ἀνάγκη νὰ ἔξαρσμεν αὐτὸδ ήμετες. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ θεσμοὶ εἰναι διάφοροι τῶν ἀλλων νομοθετημάτων· ἡ ἑλλαγίστη ἀτέλεια ἐν αὐτοῖς μεγάλα συνεπάγεται τὸ ἀποτελέσματα, οὐδὲ εἰναι ἀνεκτή ἡ βαθμιαία τελειοποίησις διὰ διαδοχικῶν θελτιώσεων. Ἡ μισθοδοσία ἴδιᾳ τοῦ κατώτερου κληρού, δέον νὰ ἀποσχολήσῃ συντονώτερον τὴν προσοχὴν τῶν ἀναλαβόντων τὴν διαρρύμησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, οὐδὲ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ μισθοδοσία ὡς πανάκεια τῶν κατατρυχόντων τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἥμαν σύστημα δεινῶν. Οἵτις ἐστὶν δὲ ημέτερος κατώτερος κληρος δὲν ἀνψοῦται διὰ τῆς μισθοδοσίας· αὕτη δέον νὰ ἐπιφυλαχθῇ δι' ἐκείνους οἵτινες τυχόντες τῆς προστηκούστης παιδεύσεως ἔφενται νὰ μπηρετήσωσι τὴν ἐκκλησίαν ἐμφορούμενοι ἐξ ἀγνοῦ καὶ ἐνθέου ζῆλου. Τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ κληρού κακῶς λυόμενον προώρισται νέας νὰ πρασκευάσῃ διαχερείας εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἥμαν τάξιν καὶ νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν πολιτείαν νέαν κλάσιν Θεσιθρῶν. Ἡ μισθοδοσία δὲν πρέπει νὰ λογιεῖθη γέρας τῆς ιερωσύνης ἀπλῶς, ἀλλ᾽ ἐπίδομα εἰς ἑκείνους οἵτινες γενόμενοι ἵκανοι δεῖ αὐτὴν, διὰ χρηστοῦ θίου καὶ καλῆς παιδεύσεως, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκκλησίασιν αὐτῶν κατὰ τῶν ἀναγκῶν τοῦ θίου καὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀξιοπρεπείας. Ἔλπιζομεν ἐντεύοτοις διτὶ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ τὰ ἀλλα τὰ συναφῆ αὐτῷ θέλουσι λυθεῖ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὰς παραδόσεις τῆς γράμμας καὶ τὸ καλῶς ἔννοούμενον συμφέρον τῆς πολιτείας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ κάλλιστοι περιστάσεις ὑφ' αἵησατο καὶ ἐξη-
κολούθει δέ τρυγόντος τῶν σταφίδων ἐνταῦθα καὶ ἡ
ἀποκήρυξις αὐτῶν δυστυχώς δὲν διήρκεσαν ἐπὶ^{τολὺν}^{τολὺν} μετὰ μεσημέριαν τοῦ παρελθόντος Σαββά-
του καὶ τὴν νύκτα τῆς ἴδιας ἐκείνης ἡμέρας θροχή^{θροχή}
φραγδαῖα ἐπελθοῦσα κατέβρεξε τὸν εἰς τοὺς ἄλω-
νας ἐκτεθειμένον σταφιδοκαρπὸν, δοτις ἦτο ἀρκε-
τὸς ~~κατὰ~~ ποσότητα καὶ κάλλιστος κατὰ ποιό-
τητα. Ἐκ τοῦ ἀτυχεστάτου τούτου περιστατι-
κοῦ ἐνεποιήθη πολλὴ κατήφεια εἰς τὴν παρ' ἡμίν
μεγάλην κτηματικὴν τάξιν καὶ ἐπῆλθεν ἀνωμαλία
τις εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς σταφίδος. Οὐχ' ἦ-
τον δὲν αἱ καιρικαὶ περιστάσεις ἔξακολουθήσωσιν
ἐπὶ τινας ἡμέρας εὐνοϊκαὶ διὰ τὸ προϊόν μας τοῦτο
ἡ ἐκ τῆς θροχῆς ζημία δὲν θέλει εξθεῖαι σημαν-
τικὴ, οὐδὲν ἡ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἀνωμαλία μεγάλη.

— Αἱ πρῶται ἀγοραὶ τῆς σταφίδος ἔνταῦθα ἐγένοντο μετὰ πολλῆς ζωηρότητος, ὅμοιῶς δὲ ἡρξαντο καὶ αἱ φορτώσεις αὐτῆς. Αἱ προσφερθεῖσαι τιμαὶ τῶν ταλ. 30—35 τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ 35—40 τῆς τῶν Πατρῶν ἐκρίθησαν εὔλογοι καὶ ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν κατόχων, οὕτω δὲ σημαντικὴ ποσότης ἐπαρχιακοῦ καὶ ἔντοπου πράγματος εὐκόλως ἤδη διετέθη.

— Τὴν Τρίτην ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ λατρένος ἡ μῶν τὸ πρῶτον σταφιδοφόρον ἀτμόπλοιον Νέφθυς δὲ Ἀγγλίαν. Μέρος τοῦ φορτίου του εἶχε παραλάβει ἐκ Ζακύνθου, συνεπλήρωσε δὲ αὐτὸν ἐνταῦθα καὶ ἀπέπλευσεν ὑπὸ καλλίστους ωἰωνος. Περὶ τὰ ἔπτα ἀλλα ἀτμόπλοια διατελοῦσιν ἦδη ὑπὸ φόρτωσιν.

—Ο κ. Διευθυντής της Παιδικονομίας ἀπαντῶν δι' ἐνυπογράφου διετριβῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς συναδέλφου «Ἐπὶ τὰ Πρόσω,» εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ «Φορολογονυμέ- γονον περὶ ἀνακαινώσεως τῶν λόγων τῆς γχλαρώ-

σεως; της παρ' χυτοῦ διαχειρίζομένης ἀρχῆς, δὲν ἔδωσε μὲν ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδὲμίαν ἐκ τῶν ζητηθεισῶν ἐξηγήσεων, εἰπεν δύμας ὅσα καὶ οἷς ἀρκοῦσι νὰ δεῖξωσι περὶ ἑαυτοῦ ὅτι εἶναι πάντα ἀκατάλληλος, εἰς διαχείρισιν ἀρχῆς, ἀπαιτούσης πρὸ παντὸς χριστότητα, ἡ πιθετικαὶ χαρακτῆρος καὶ ἀνθρωπισμόν. Ἀρκεῖ λέγομεν ὁ τρόπος καὶ τὸ ἥρος δι' οὗ ἀπήντησεν ὁ κ. Διευθυνής τῆς Παιδονομίας, ἵνα πεισθῇ πᾶς τις ὅτι ἡ ἀρχὴ αὔτη εἰς ξεῖρας του δύναται νὰ παραγγάγῃ ἀκριβῶς τὰ ἔναντια τῶν ἐπιδιωκαρένων ἀποτελέσματα καὶ ν' ἀποδῆ ὀλεθρία εἰς τὰ θῆται εἰσινων οὓς ἐκλήθη νὰ διαμορφώσῃ ἐπὶ τὸ θῆταιώτερον. Γνωστοὶ πόσσον εἶναι δύσκολον ν' ἀποράθῃ τις τὸν ἔδιον χαρακτῆρα καὶ ν' ἀποδάλῃ ἔξεις τοῦ λέγειν καὶ πράττειν κτηνῶσας ἐν μακρῷ θίσι καὶ διηνεκῆ αὐτοθαυμασμῷ ἀλλ' δύμας καὶ ἐκ τῶν χυδικιοτέρων ἀνθρώπων δικαιοῦται τις νὰ περιμένῃ εὕσχημον ἀπάντησιν εἰς εὔσχημον ἔρωτησιν καὶ συμπειριφορὰν ἐν γένει ὀλιγώτερον ἀγροῦκον πρὸς ἔκσινους εὔτινες ἐτήρησαν ἀπέναντι αὐτῶν ἀν ὅχει ἄλλο, τούλαχιστον ἀθρόφρονα καὶ ἐπιφυλακτικὴν στάσιν. Καὶ ἔγνωρίζαμεν μὲν τὸ δημοσιογραφικὸν ἥρος τοῦ κ. Παιδονόμου, πρὶν ἡ ἀναλαβὴ τὴν δημοτικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἀπεδίδαμεν αὐτὸς εἰς τὸ ἔξαλλον τῶν ἀρχῶν ἀς ἐν τῇ δημοσιότητι τῆς πεστήριζε καὶ εἰς τὸ ἀνεύθυνον ὅπερ ἀπήλαυσε παρὰ τοῖς συμπολίταις του· ἐνομίζαμεν δύμας εὐλόγως ὅτι δεχόμενος νὰ γίνη δημοτικὸς ὑπάλληλος καὶ νὰ διαχειρισθῇ λεπτῆν λειτουργίαν, οὗτες προσπαθήσει νὰ διαμορφώσῃ τὸ θῆτος του κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Θέσεώς του, ητοις ήστιγε εἰς τὴν δραστηριότητά του στάδιον καὶ εἰς τὸν διοί του πόρον. 'Ο εΦορολογούμενος' δὲν εἶχε πολλοὺς; λόγους εὐχαρεστείας πρὸς τὸν πρώτην ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ συνάδελφον, οὗτονς εἶχε δοκιμάσει τὸ ἀγροῦκον καὶ δένυχολον ἥρος, οὐχὶ ἡτον διατὸς ἀπεδέχθη τὴν Θέσιν τοῦ Παιδονόμου, ἔφεινα καθῆκον του νὰ ἐνθρόνη αὐτὸν ἐν τῷ νέῳ σταδίῳ του καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν διορισμὸν του, ν' ἀντεπέξελθῃ δὲ καὶ κατ' ἐκείνων οὔτινες ἀπεδοκίμασαν αὐτὸν πρὶν ἡ ἔδωσι τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας του. 'Ο εΦορολογούμενος' κατόπιν ἐπεικοπῶν, πάντις ἀπροκατάληπτος, τὰ πρῶτα ἔργα τῆς παιδονομικῆς ἀρχῆς, μέτ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς ἀνέγραψε τὴν ἐπιδίσιν αὐτῶν, ἐπήνεσε τὸν κ. Παιδονόμον καὶ ἔξερφασε τὴν ἐλπίδα περὶ Βελτίωνος ἐπιδότεως τῆς ἀρχῆς ταύτης; οὐ πὸ τὴν Διεύθυνσεν τοῦ πρώτην συναδέλφου, διηπανειλημμένως ἔχαρακτηρίζει φιλότιμον, νοήμονα, δραστήριον κλπ. Διὰ τὴν στάσιν ἡμῶν ταύτην δὲν ἤξιώσαμεν εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην, διότι δὲν ἡ πηγορεύετο ἐκ χαριστικῶν διαθέσεων, ἀλλ' ἐκ καθήκοντος ἐπιβαλλομένου εἰς τὴν ἀπροσωπόληπτον δημοσιογραφίαν, διπερ διπρώτην συνάδελφος δὲν ἐγνώρισε φαίνεται ποτὲ ἐν τῷ σταδίῳ ἐκείνῳ, ἐν διεκριθῷ ἀκριβῶς ἐπὶ ταῖς ἔναντιαις ἰδιότησιν. 'Ηξιούσαμεν δύμας ὑπόταγ, ενομίσαμεν χαλαρωθεῖσαν τὴν παιδονομικὴν ἀρχὴν καὶ ἀνεγράψαμεν τὴν ἀντιδηλήψιν μας ταύτην ἀνευ προσθολῶν, ἀνευ ἀνοικείων ὑπαινιγμῶν καὶ μετά πολλῆς ἐπιφυλάξεως ὡς πρὸς τὸν κ. Παιδονόμον, περὶ οὗ ἦταν εἴπομεν διε τὸν πιστεύομεν διε ἡ ἀποτυχία τῆς παιδονομικῆς ἀρχῆς ὁφελεῖται εἰς ἀνικανότητα ἢ ἀδράνειαν αὐτοῦν νὰ τηρήσῃ καὶ οὗτος ἀπέναντι ἡμῶν ποιάν τινα ἀδροφοισύνην ἥφους καὶ νὰ μὴ παρεκτραπῇ εἰς καθημῶν προσθολὰς, ὑπαινιγμοὺς ἀνοικείων καὶ λοιπά εἰς ἢ δὲν κρίνομεν τοῦ κόπου ἀξίων καὶ της ἴδιας ἀξιοπρεπείας ν' ἀπαντήσωμεν. 'Αν ἐνηγκολόγηθη μεν ἐπ' ὀλίγον περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ θῆτου κ. Παιδονόμου, δὲν ἐπράξαμεν τοῦτο χάριτοι τοῦ ἀτόμου του, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀρχῆς θη ἐνασκεῖ καὶ διότι τὰς ἴδιότητας ἀς ἡ πρὸς ήματος συμπειριφορά του ἔξεδήλωσεν, τεωροῦμεν πάντα ἀπροσφόρους εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρ' ήματι παιδονομίας, ητοις ἀπαιτεῖ διὰ νὰ εύδοκιμησῃ καὶ ἀποφένῃ καλοὺς καρποὺς ἀλλας ἀρετάς, ὃν σιερεῖσαι ὁ κ. Παιδονόμος. 'Οσυν δ' ἀφορᾶ τὴν αὐ

ταρέσκειαν μεθ' ἡς ὁ κ. Παιδονόμος ἐν τῇ διατριβῇ του ἐκθέτει τὴν Θυμαστὴν κατάστασιν τῆς ἀρχῆς ἣν διαχειρίζεται καὶ τ' ἀποτελέσματα ἃ αὐτη ἀπέφερεν, οὐδὲν ἡμεῖς ἔχομεν νὰ εἴπωμεν ἐν ὅσῳ ἀποτελέσματα εἰς κοινὸν νοῆμον, δυνάμενον δ' ἐκ τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων νὰ κρίνῃ δρῆσις περὶ τῶν διαχειρίζομένων οἰανδήποτε ἀρχήν. 'Ο κ. Παιδονόμος δύναται νὰ ἐρωτήσῃ ἐν τούτοις τοὺς ἐγγυτέρους αὐτοῦ φίλους καὶ νὰ μάθῃ παρ' αὐτῶν ἂν τὸ κοινὸν θεωρῆ πλέον τὴν παρ' ἡμῖν παιδονομίαν ἀργὴν ἀναγκαλαν καὶ ἂν αὐτη λογίζεται ὅτι ἐκπληρεῖ ἄλλον τινὰ σκοπὸν ἢ τὴν ἐξουικονόμησιν προσώπων τινῶν.

— Τὴν Κυριετὴν ἐναυάγγησεν ἔξωθεν τοῦ λιμένος καὶ παρὰ τὸ χωρίον «Ἄγιος Βασίλειος» πλοῖον μὲ φορτίον 100 χιλ. σταφιδοκαρποῦ πραερχόμενον ἐκ Γαργαλιάνων, ἀνῆκον δὲ εἰς ἐνιμώτατον ἔμπορον· τῶν μερῶν ἐκεῖνον τὸν κ. Π. Ἀγγελόπουλον, διστις ἀπόλυτων ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ φορτίου ὅπερ εἶχεν ἀνασφάλιστον. Τὸ ναυάγιον ἐπῆκθεν ἐκ σαβρότητος τοῦ πλοίου ὅπερ διαφρέον ἐθυμίσθη, ἀνευ ἐλπίδος ἀνελκύσεως αὐτοῦ τοῦ πλοίου, οὐ διασώσεως ὅλου οὐ μέρους τοῦ φορτίου.

— Ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα καὶ ἐκνεύθη προ-
σηκόντως ἡ σεβαστὴ δέσποινα Ἐλένη Διγενο-
πούλου, ἐξ ἑγκρίτου καταγωμένη τῆς Δημητσάνης
οἰκογενείας, πενθερὰ δὲ τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν συμ-
πολιτῶν καὶ Νικολ. Χαῖδοπούλου καὶ Πάνου Α-
λεξανδρούλου. Ὁμοίως προχθές ἐτελεύτησεν ἐν Βα-
σιλεῖ καὶ ἐπωδύνω γῆρασι δ. Γεώρ. Τριανταφυλ-
λόπουλος εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων ἐμπόρων τῆς πό-
λεως μας καὶ τῶν πρώτων αὐτῆς οἰκιστῶν. Χθὲς
ἐπίσης ἐκνεύθη ὁ γνωστὸς ἀρχαῖος καπνοπώλης
Κωνστ. Εὐαγγελίου, ἐγκαταλείψκις ἀπαραμύθητη
τέσσαρα τέκνα καὶ σύζυγον.

— Λυπηρὸν ἄγγελμα ἀνκυγέλλει ἡ συνάδελφος
α' Επὶ τὰ πρόσωπα «Εὐλογιῶν», γράφει, προερχόμε-
νος ἐξ Ιθάκη, κατευοδώθη ἐνταῦθα τῇ παρελ-
θούσῃ Παρασκευῇ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμ-
μῆς Ἀκαρνανίας, ὡς αὐτὸς δὲ Ἰδιος λέγει καὶ προ-
σεπιβεβαιοῦσιν οἱ οἰκοῖαι καὶ γνώριμοι αὐτῷ. Τοῦ-
τον ἔν τινι δωματικῷ τοῦ ἐνταῦθα Ξενοδοχείου τῆς
«Ελλαδίος» νοσηλευόμενον ἀνακαλύψασα ἡ ἀ-
στυνομία ἐξ ἀναγγελίας τοῦ ἐπισκευθέντος αὐτὸν
Ιατροῦ, ἐπεισε παραχρῆμα νά μεταφέρῃ εἰς τὸ
μακρὸν τῆς πόλεως πρὸς νοσηλείαν τῶν εὐλογιῶν
των προορισμένον παράπηγμα καὶ λάβῃ πάντα τὰ
πρὸς νοσηλείαν αὐτοῦ κατάλληλα μέτρα [·] Απορον
εἶναι πῶς διαφεύγουσι παρόμοια πράγματα τὴν
προσοχὴν τῶν τὰ τῆς ὑγειονομίας παρ' ἥμιν ἐντε-
ταλμένων ἀρχῶν, πάντοτε μὲν, ἢδιο δικαίωμα
πόταν ὡς ἐκ τῶν καθάρσεων αἱ ἔξωθεν προελεύσεις
ἐπιβλέπονται συντόνως καὶ πολλὰ ἐτέθησαν εἰς
ἐνέργειαν μέτρα διὰ τὴν ὑγειεινὴν τοῦ τόπου.

— Ο δημάρχος κατὰ τὴν τελεσ-
ταίαν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου συνεδρίασιν ἀνήγ-
γειλε πρὸς τὸ σῶμα τοῦτο ὅτι οἱ κληρονόμοι τοῦ
πρὸς τινας ἀποδιώσαντος σύμπολίτου, μὲν Κωνστ.
Στρούμπου παρέδωκαν αὐτῷ, ὃς ἀντικροσώπω τοῦ
Δήμου, ἔτοιμον πρὸς χρῆσιν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Παρ-
θεναγωγέοντος ὅπερ ἡ οἰκογένεια Στρούμπου ἀνέ-
γειρον ἰδίαις δαπάναις καὶ ωρίσεν εἰς χρῆσιν τοῦ
Δήμου Πατρῶν. Τῇ προτάσει τοῦ ἰδίου κ. Δημάρ-
χου τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, ἀποδεκόμεγκον τὴν
δωρεὰν καὶ τὴν παράδοσιν, ἀπεδεξάτο ταμψύφερεν
νὰ ἐκφρασθῶσι εὐχαριστήρια πρὸς τοὺς κληρονό-
μους τοῦ μακαρίτου Στρούμπου, διότι εὐλαβῶς
ἔξεπλήρωσεν τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ κατέβαλον ἐξ
ἰδίων τὴν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Παρθεναγω-
γέοντος ἀπαιτουμένην δαπάνην, νὰ τελεσθῇ δὲ δη-
μοτικῇ δαπάνῃ ἐπίσημον μνημόσυνον ὑπὲρ αἰω-
νίας μνήμης τῶν δωρητῶν.

— Τὸ Παρθεναγωγεῖον περὶ οὗ ἀνωτέρῳ συνετελέσθη ὅσον οἶνον τε φιλοκάλως καὶ πολυτελῶς, σύμφωνα δὲ ρὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νέου διδαχτικοῦ συστήματος, οὕτω δὲ δ ἡμέτερος Δῆμος ἐκτήσατο οἰκοδόμημα ἄξιον λόγου καὶ χρησιμώτατον. "Πλὴν ὑπολείπεται νὰ γνωρισωμεν εἰς ποίαν χρῆσιν προορίζει αὐτὸ δ ἡμετέρος δημοτικὴ ἀρχὴ

